

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 189 (XXXIII) — Nr. 135

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 10 februarie 2021

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 818 din 10 noiembrie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor cuprinse la nr. crt. 1, 2 și 5—12 din capitolul II „Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor” din anexa nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 38 alin. (6) din același act normativ	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
103. — Ordin al ministrului sănătății pentru aplicarea în trimestrul IV 2020 a prevederilor art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății	6
6.396. — Ordin al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență privind instituirea carantinei zonale pentru localitatea Seini, județul Maramureș	6–8
ACTE ALE ORDINULUI ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA	
3. — Hotărâre pentru completarea Metodologiei de reatestare a competenței profesionale a asistenților medicali generaliști, moașelor și a asistenților medicali, aprobată prin Hotărârea Consiliului național al Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România nr. 32/2009	9
ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
8. — Decizie privind constituirea Comisiei de negociere a Metodologiei privind comunicarea publică a operelor muzicale încorporate în conținutul audiovizual de divertisment general, prin servicii online	9–10
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 14 din 25 mai 2020 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)	10–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 818****din 10 noiembrie 2020**

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor cuprinse la nr. crt. 1, 2 și 5—12 din capitolul II „Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor” din anexa nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 38 alin. (6) din același act normativ

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazi.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor cuprinse în anexa nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională”, capitolul II „Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor”, nr. crt. 1, 2 și 5—12 la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și a celor ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, excepție ridicată de Doinița Anca Andra, Loredana Gabriela Badea, Adriana Beche, Adelaida Diana Berzegheanu, Denisa Corina Botoca, Angela Bus, Florica Chiriac, Liliana Simona Cioabă, Janina Crețan, Diana Mirela Crețu, Liliana Aurelia Cristin, Angela Didovici, Viorica Duma, Gabriela Cristina Gogoșianu, Melania Camelia Gozob, Carmen Doina Iancu, Otilia Diana Iotcovici, Carmen Annamaria Jarmaczky, Aurica Jișa, Gabriela Kareta, Marinela Sorina Larion, Mariana Loghin, Mihaela Maria Lupu, Liliana Gina Maci, Erzsebet Melinda Mack, Maria Mare, Nicoleta Megdonia Martin, Elena Mihuța, Izabela Gabriela Mitran, Mariana Morar, Cristian Adrian Pârvu, Ioana Florica Pascu, Liliana Popa, Ecaterina Viorica Răcoiu, Georgeta Nicoleta Ragorit, Ivona Marilena Scorțea, Ecaterina Isabela Sporis, Delia Carmen Stolojescu, Ileana Szilveszter, Antoneta Tîrziu, Julieta Tudor, Camelia Carmen Ungureanu, Ecaterina Mateovici, Floare Nyiredi, Angela Andrei, Lucian Adam, (Rosca) Ioana Iulia Apostiu, Adina Bega, Ancuța Belcea, Iovanca Bezerghianu, Elvira Bobârs, Mariana Budur, Nicolae Lucian Buruzan, Silvia Chelaru, Simona Crisan, Anișoara Dinu (Tatucu), Valentina Monica Dolha, Nicoleta Duma, Aranka Dumitrașcu, Rodica Kovaci, Alina Adriana Lică, Mihaela Mărcușan, Lidia Carmen Mereu, Carmen Mihalcea, Carmen Mîndru, Elena Mioc, Carmen Teodora Păunescu, Ramona Rușeșiu, Roxana Șofronici, Florica Szaszu Hoduț, Cecilia Diana Tolescu, Roxana

Ursache, Coca Ursulică, Norica Vas, Mircea Zbercea, Adriana Alexandroiu, Aurora Andraș, Maria Asandei, Iadranca Bețin, Mariana Dorina Corogeanu, Dumitra Lia Cristescu, Mihaela Daminescu, Anișoara Frîncu, Sorin Gheju, Olimpia Aurora Gornic, Helen Gyorfi, Gabriela Iuliana Hehn, Carmen Simona Herac, Eniko Tunde Kiss Istvanfi, Monica Mag, Manuela Liliana Matu, Isabela Moldovan, Cornelia Moise, Liliana Muntean, Monica Onofrei, Marcela Pînzar, Eugenia Popescu, Oana Maria Raca, Sorina Liliana Rădoi, Elena Roșu, Mihaela Andrea Sandu, Cosmina Scridon, Liliana Brighite Sicherle, Gabriela Iolanda Simu, Biliana Sporea, Ana Sugariu, Elena Telcean, Felicia Todoran, Liliana Rozalia Țona, Eugenia Carmen Văduva, Floriana Andreia Vărzan, Ana Vârciu, Adela Elena Vesa, Dana Morariu, Adela Blajovan, Mirela Nicoleta Cîndea, Rodica Iuliana Golîmbu, Ileana Mariana Lelescu, Corina Munteanu, Sorina Alina Petrucescu, Ileana Predoiu, Cristian Marcel Șterfenitu, Ștefan Marius Tăutu, Claudia Daniela Ungurean, Arpad Balint, Elisabeta Liga, Olimpia Moldovan, Lăcrămioara Nutas, Mirela Regep, Ileana Veres, Ibola Afrasinei, Monica Mihaescu, Gabriela Laura Rus, Irina Szabo, Florin Vincze, Liliana Craiovan, Anca Micu, Monica Cornelia Cozac, Maria Glava, Marsilia Lavinia Ionescu și Doina Georgeta Olaru, prin mandatar Cătălin Trăistaru, în Dosarul nr. 4.046/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.630D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu, Decizia nr. 134 din 10 martie 2020 și Decizia nr. 700 din 31 octombrie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 15 aprilie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 4.046/2/2018, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor cuprinse în anexa nr. V, capitolul II „Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor”, nr. crt. 1, 2 și 5—12 la**

Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017.

Excepția a fost ridicată de Doinița Anca Andra, Loredana Gabriela Badea, Adriana Beche, Adelaida Diana Berzegheanu, Denisa Corina Botoca, Angela Bus, Florica Chiriac, Liliana Simona Cioabă, Janina Crețan, Diana Mirela Crețu, Liliana Aurelia Cristin, Angela Didovici, Viorica Duma, Gabriela Cristina Gogoșianu, Melania Camelia Gozob, Carmen Doina Iancu, Otilia Diana Iotcovici, Carmen Annamaria Jarmaczky, Aurica Jișa, Gabriela Kareta, Marinela Sorina Larion, Mariana Loghin, Mihaela Maria Lupu, Liliana Gina Maci, Erzsebet Melinda Mack, Maria Mare, Nicoleta Megdonia Martin, Elena Mihuța, Izabela Gabriela Mitran, Mariana Morar, Cristian Adrian Pârvu, Ioana Florica Pascu, Liliana Popa, Ecaterina Viorica Răcoiu, Georgeta Nicoleta Ragorit, Ivona Marilena Scorțea, Ecaterina Isabela Sporis, Delia Carmen Stolojescu, Ileana Szilveszter, Antoneta Tîrziu, Julieta Tudor, Camelia Carmen Ungureanu, Ecaterina Mateovici, Floare Nyiredi, Angela Andrei, Lucian Adam, (Rosca) Ioana Iulia Apostiu, Adina Bega, Ancuța Belcea, Iovanca Bezergheanu, Elvira Bobârs, Mariana Budur, Nicolae Lucian Buruzan, Silvia Chelaru, Simona Crisan, Anișoara Dinu (Tatucu), Valentina Monica Dolha, Nicoleta Duma, Aranka Dumitrașcu, Rodica Kovaci, Alina Adriana Lică, Mihaela Mărcușan, Lidia Carmen Mereu, Carmen Mihalcea, Carmen Mîndru, Elena Mioc, Carmen Teodora Păunescu, Ramona Rușețiu, Roxana Șofronici, Florica Szaszu Hoduț, Cecilia Diana Tolescu, Roxana Ursache, Coca Ursulică, Norica Vas, Mircea Zbercea, Adriana Alexandroiu, Aurora Andraș, Maria Asandei, Iadranca Bețin, Mariana Dorina Corogeanu, Dumitra Lia Cristescu, Mihaela Daminescu, Anișoara Frîncu, Sorin Gheju, Olimpia Aurora Gornic, Helen Gyorfi, Gabriela Iuliana Hehn, Carmen Simona Herac, Eniko Tunde Kiss Istvanfi, Monica Mag, Manuela Liliana Matu, Isabela Moldovan, Cornelia Moise, Liliana Muntean, Monica Onofrei, Marcela Pînzar, Eugenia Popescu, Oana Maria Raca, Sorina Liliana Rădoi, Elena Roșu, Mihaela Andrea Sandu, Cosmina Scridon, Liliana Brighite Sicherle, Gabriela Iolanda Simu, Biliana Sporea, Ana Sugariu, Elena Telcean, Felicia Todoran, Liliana Rozalia Țona, Eugenia Carmen Văduva, Floriana Andreia Vârzan, Ana Vârciu, Adela Elena Vesa, Dana Morariu, Adela Blajovan, Mirela Nicoleta Cîndea, Rodica Iuliana Golîmbu, Ileana Mariana Lelescu, Corina Munteanu, Sorina Alina Petrucescu, Ileana Predoiu, Cristian Marcel Șterfenitu, Ștefan Marius Tăutu, Claudia Daniela Ungurean, Arpad Balint, Elisabeta Liga, Olimpia Moldovan, Lăcrămioara Nutas, Mirela Regep, Ileana Veres, Ibola Afrasinei, Monica Mihaescu, Gabriela Laura Rus, Irina Szabo, Florin Vincze, Liliana Craiovan, Anca Micu, Monica Cornelia Cozac, Maria Glava, Marsilia Lavinia Ionescu și Doina Georgeta Olaru, prin mandatar Cătălin Trăistaru, într-o cauză având ca obiect „anularea unui act administrativ — Hotărârea nr. 4/14.03.2018 a Colegiului de conducere al Curții de Apel Timișoara”.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că prevederile cuprinse în anexa nr. V, capitolul II, pct. 1, 2 și 5—12 din Legea-cadru nr. 153/2017, contrar principiului egalității în drepturi, nu asigură salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală și creează inechități sociale. Astfel, spre deosebire de celelalte categorii profesionale vizate de legea-cadru, ale căror salarii au crescut, în cazul

personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor, salariul s-a micșorat. Personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor are cel mai mic salariu de bază și coeficient în raport cu celelalte categorii profesionale din aceeași familie ocupațională. De asemenea, diferența salarială și de coeficient dintre prima funcție din tabel (prim-grefier, grefier-șef secție, grefier-șef, grefier-șef cabinet, director departament informatic) și funcțiile de execuție este mai mare decât la alte categorii profesionale, raportul fiind de 1 la 9. De altfel, dispozițiile de lege sunt lipsite de sens și, practic, anulează voința legiuitorului și rațiunea esențială a edictării actului normativ respectiv, astfel cum sunt precizate în nota de fundamentare, respectiv aceea de a egaliza veniturile personalului bugetar cu aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, prin raportate la nivelul maxim, și de a elimina inechitățile existente. Mai mult, reducerea coeficienților prin raportare la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice afectează dreptul dobândit în temeiul actului normativ menționat. Chiar dacă drepturile salariale nu sunt drepturi reale, cum este dreptul la proprietate, ci drepturi de creanță, în privința apărării lor, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului acestea sunt asimilate cu bunuri, statuându-se că noțiunile de „bun” și „proprietate” au un sens care „nu este limitat la dreptul de proprietate asupra bunurilor corporale, ci cuprinde și alte drepturi și interese patrimoniale”.

6. Autorii excepției invocă și încălcarea art. 41 alin. (1) din Constituție, sens în care fac referire la importanța socială a muncii personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor, astfel cum rezultă din art. 2, art. 59 și art. 77 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice.

7. Invocând Decizia Curții Constituționale nr. 279 din 23 aprilie 2015, autorii excepției susțin încălcarea art. 53 din Constituție, deoarece dispozițiile legale criticate nu sunt nici proporționale, nici rezonabile și nici nu vizează protejarea unor drepturi și interese colective, superioare, astfel încât nu se justifică sub aspectul condițiilor prevăzute de norma constituțională invocată.

8. De asemenea, susțin că prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 încalcă art. 53 din Constituție, deoarece reglementează o limitare a drepturilor salariale, care nu respectă condițiile prevăzute de dispozițiile din Constituție privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

9. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche consideră că prevederile legale criticate sunt conforme dispozițiilor art. 16, 41 și 53 din Constituție.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile cuprinse la nr. crt. 1, 2 și 5—12 din capitolul II „Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor” din anexa nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017.

14. Prevederile cuprinse la nr. crt. 1, 2 și 5—12 din capitolul II „Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor” din anexa nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 instituie valoarea salariului de bază și coeficientul, în raport cu vechimea în funcție și nivelul studiilor, pentru funcții specifice personalului auxiliar din cadrul instanțelor și parchetelor (grefieri).

15. Prevederile art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017 au următorul cuprins: *„În situația în care, începând cu 1 ianuarie 2018, salariile de bază, soldele de funcție/salariile de funcție, indemnizațiile de încadrare sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prezentei legi pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2022.”*

16. În opinia autorilor excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 41 privind dreptul la muncă și protecția socială a muncii și în art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

17. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale criticate au mai format obiect al controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici similare, iar prin Decizia nr. 134 din 10 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 30 iunie 2020, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate. Curtea a reținut că stabilirea prin prevederile de lege criticate a anumitor valori ale salariului de bază și ale coeficienților pentru funcțiile specifice personalului auxiliar din cadrul instanțelor și parchetelor reprezintă opțiunea legiuitorului, manifestată în marja sa de apreciere, permisă de dispozițiile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi. Astfel, prin Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006, și prin Decizia nr. 408 din 13 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 848 din 26 octombrie 2017, Curtea Constituțională a statuat că este dreptul și obligația autorității legiuitoare să elaboreze măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat. În acest sens este și jurisprudența Curții Europene

a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează a fi plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, și Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57.

18. Referitor la critica de neconstituționalitate vizând instituirea unei discriminări între personalul auxiliar din instanțe și parchete și alte categorii de personal plătit din fonduri publice, Curtea a reținut că este dreptul exclusiv al legiuitorului să facă diferențierea corespunzătoare la stabilirea drepturilor salariale. Atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate pot fi diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare, la diferite autorități sau instituții publice. Art. 16 din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002).

19. În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor art. 41 și ale art. 53 din Constituție, Curtea a precizat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului plătit din fonduri publice nu înseamnă restrângerea exercițiului unor drepturi fundamentale. Constituția prevede în art. 41 alin. (2), printre drepturile salariale la protecția socială a muncii, *„instituirea unui salariu minim brut pe țară”*, fără să dispună cu privire la cuantumul acestuia. De asemenea, acest text constituțional nu se opune competenței legiuitorului de a reforma sistemul de salarizare, de a reaseza coeficienții sau salariile de bază ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv ale personalului auxiliar din instanțe și parchete.

20. Prin urmare, întrucât în cauză nu s-a constatat restrângerea exercițiului unui drept fundamental, în sensul art. 53 din Constituție, Curtea a precizat că aceste dispoziții constituționale nu au relevanță în soluționarea excepției de neconstituționalitate.

21. Referitor la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 alin. (6) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea a reținut că stabilirea unei limite a cuantumului salariului de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare care sunt mai mari decât cele stabilite, potrivit acestei legi, la nivelul prevăzut de lege pentru anul 2022 are un caracter tehnic, fără a dispune cu privire la reducerea salariilor de bază ale personalului plătit din fonduri publice. Integrate regulilor privind aplicarea etapizată a legii, prevederile legale criticate vizează reglarea în timp a disfuncționalităților existente în domeniul salarizării personalului plătit din fonduri publice, prin limitarea creșterilor salariale la un nivel stabilit prin lege. O asemenea soluție legislativă este circumscrisă scopului urmărit de legiuitor, astfelcum acesta este enunțat în expunerea de motive la Legea-cadru nr. 153/2017, și anume acela de „eliminarea a

disfuncționalităților salariale existente în sistemul public de salarizare”, și vizează, în ansamblu, toate categoriile de personal plătit din fonduri publice.

22. Curtea a statuat că prevederile legale criticate, prin conținutul lor normativ, nu pun în discuție o restrângere a exercițiului dreptului fundamental la salariu, în sensul art. 53 din Constituție, ci vizează o redimensionare a politicii salariale în cazul personalului plătit din fonduri publice, aspect care se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului.

23. Curtea a mai observat că, pe fondul prevederilor legale anterioare privind salarizarea bugetarilor, reglementarea salarizării personalului plătit din fonduri publice prin Legea-cadru nr. 153/2017 apare ca un proces complex, care, în mod necesar,

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

presupune, în timp, o serie de corecții și corelări cu ansamblul actelor normative care fac parte din fondul activ al legislației, aspecte de competența autorității legiuitoare.

24. Curtea a subliniat, de asemenea, că modalitatea de aplicare în concret a Legii-cadru nr. 153/2017 excedează controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională, aceasta revenind autorităților publice responsabile, iar în caz de litigiu, instanțelor judecătorești.

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Doinița Anca Andra, Loredana Gabriela Badea, Adriana Beche, Adelaida Diana Berzegheanu, Denisa Corina Botoca, Angela Bus, Florica Chiriac, Liliana Simona Cioabă, Janina Crețan, Diana Mirela Crețu, Liliana Aurelia Cristin, Angela Didovici, Viorica Duma, Gabriela Cristina Gogoșianu, Melania Camelia Gozob, Carmen Doina Iancu, Otilia Diana Iotcovici, Carmen Annamaria Jarmaczky, Aurica Jișa, Gabriela Kareta, Marinela Sorina Larion, Mariana Loghin, Mihaela Maria Lupu, Liliana Gina Maci, Erzsebet Melinda Mack, Maria Mare, Nicoleta Megdonia Martin, Elena Mihuța, Izabela Gabriela Mitran, Mariana Morar, Cristian Adrian Pârvu, Ioana Florica Pascu, Liliana Popa, Ecaterina Viorica Răcoiu, Georgeta Nicoleta Ragorit, Ivona Marilena Scorțea, Ecaterina Isabela Sporis, Delia Carmen Stolojescu, Ileana Szilveszter, Antoneta Tîrziu, Julieta Tudor, Camelia Carmen Ungureanu, Ecaterina Mateovici, Floare Nyiredi, Angela Andrei, Lucian Adam, (Rosca) Ioana Iulia Apostiu, Adina Bega, Ancuța Belcea, Iovanca Bezerghianu, Elvira Bobârs, Mariana Budur, Nicolae Lucian Buruzan, Silvia Chelaru, Simona Crisan, Anișoara Dinu (Tatucu), Valentina Monica Dolha, Nicoleta Duma, Aranka Dumitrașcu, Rodica Kovaci, Alina Adriana Lică, Mihaela Mărcușan, Lidia Carmen Mereu, Carmen Mihalcea, Carmen Mîndru, Elena Mioc, Carmen Teodora Păunescu, Ramona Rușețiu, Roxana Șofronici, Florica Szaszu Hoduț, Cecilia Diana Tolescu, Roxana Ursache, Coca Ursulică, Norica Vas, Mircea Zbercea, Adriana Alexandroiu, Aurora Andraș, Maria Asandei, Iadranca Bețin, Mariana Dorina Corogeanu, Dumitra Lia Cristescu, Mihaela Daminescu, Anișoara Frîncu, Sorin Gheju, Olimpia Aurora Gornic, Helen Gyorfı, Gabriela Iuliana Hehn, Carmen Simona Herac, Eniko Tunde Kiss Istvanfi, Monica Mag, Manuela Liliana Matu, Isabela Moldovan, Cornelia Moise, Liliana Muntean, Monica Onofrei, Marcela Pînzar, Eugenia Popescu, Oana Maria Raca, Sorina Liliana Rădoi, Elena Roșu, Mihaela Andrea Sandu, Cosmina Scridon, Liliana Brighite Sicherle, Gabriela Iolanda Simu, Biliana Sporea, Ana Sugariu, Elena Telcean, Felicia Todoran, Liliana Rozalia Țona, Eugenia Carmen Văduva, Floriana Andreia Vărzan, Ana Vârciu, Adela Elena Vesa, Dana Morariu, Adela Blajovan, Mirela Nicoleta Cîndea, Rodica Iuliana Golîmbu, Ileana Mariana Lelescu, Corina Munteanu, Sorina Alina Petruescu, Ileana Predoiu, Cristian Marcel Șterfenitu, Ștefan Marius Tăutu, Claudia Daniela Ungurean, Arpad Balint, Elisabeta Liga, Olimpia Moldovan, Lăcrămioara Nutas, Mirela Regep, Ileana Veres, Ibola Afrasinei, Monica Mihaescu, Gabriela Laura Rus, Irina Szabo, Florin Vincze, Liliana Craiovan, Anca Micu, Monica Cornelia Cozac, Maria Glava, Marsilia Lavinia Ionescu și Doina Georgeta Olaru, prin mandatar Cătălin Trăistaru, în Dosarul nr. 4.046/2/2018 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche și constată că prevederile cuprinse la nr. crt. 1, 2 și 5—12 din capitolul II „Salarii de bază pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor și parchetelor” din anexa nr. V „Familia ocupațională de funcții bugetare «Justiție» și Curtea Constituțională” la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și ale art. 38 alin. (6) din același act normativ sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal — Veche și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 noiembrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru aplicarea în trimestrul IV 2020 a prevederilor art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății

Văzând Referatul de aprobare nr. VVV 1.331/2021 al Direcției politica medicamentului, a dispozitivelor și tehnologiilor medicale din cadrul Ministerului Sănătății,
ținând cont de prevederile art. 37 alin. (2) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, aprobată prin Legea nr. 184/2015, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă lista, aferentă trimestrului IV 2020, ce conține clasificarea medicamentelor de uz uman autorizate pentru punere pe piață în România și raportate de furnizorii de servicii medicale și de medicamente la casele de asigurări de sănătate și validate de acestea, suportate din Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate și din bugetul Ministerului Sănătății, în medicamente de tip I, tip II și tip III, potrivit prevederilor art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 77/2011 privind

stabilirea unor contribuții pentru finanțarea unor cheltuieli în domeniul sănătății, aprobată prin Legea nr. 184/2015, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Lista menționată la art. 1 este prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Ministrul sănătății,
Vlad Vasile Voiculescu

București, 9 februarie 2021.
Nr. 103.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DEPARTAMENTUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

ORDIN

privind instituirea carantinei zonale pentru localitatea Seini, județul Maramureș

Luând în considerare situația epidemiologică din localitatea Seini, județul Maramureș, generată de coronavirusul SARS-CoV-2, având ca rezultat o incidență a cazurilor de îmbolnăvire cu SARS-CoV-2 de 6,14 cazuri la 1.000 de locuitori în localitatea Seini, județul Maramureș, riscul epidemiologic fiind de o gravitate maximă, în circumstanțe de nerespectare a măsurilor legale în vigoare,

ținând cont de Hotărârea Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Maramureș nr. 10 din 9.02.2021, emisă pe baza Analizei de risc a Direcției de Sănătate Publică a Județului Maramureș nr. 3.123 din 8.02.2021 și a Avizului Institutului Național de Sănătate Publică nr. 1.984 din 8.02.2021,

în temeiul prevederilor art. 3 lit. b), art. 6 lit. b), art. 7 alin. (5) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 5 alin. (3) lit. a)—d) și f) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, ale art. 3 din Hotărârea Guvernului nr. 3/2021 privind prelungirea stării de alertă pe teritoriul României începând cu data de 13 ianuarie 2021, precum și stabilirea măsurilor care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 și ale art. 3 alin. (4) din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.309/2020 privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2,

șeful Departamentului pentru Situații de Urgență emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se instituie măsura de carantină zonală, începând cu data de 10.02.2021, ora 12,00, pentru o perioadă de 14 zile, până la data de 24.02.2021, ora 12,00, pentru localitatea Seini, județul Maramureș.

(2) Perimetrul vizat de măsura prevăzută la alin. (1), denumit în continuare *zonă carantinată*, este delimitat de următoarele coordonate geografice:

47.72277883238294, 23.339042016166708 spre localitatea Ilba

47.75582248879408, 23.258752423460322 spre localitatea
Apa

47.786257496863186, 23.281623274930105 spre localitatea
Orașu Nou

47.786414652952764, 23.290044363422897 spre localitatea
Racșa Vii

Art. 2. — Este strict interzisă intrarea/ieșirea în/din zona carantinată prevăzută la art. 1 alin. (2) prin alte zone și căi de acces în afara celor deschise circulației publice, pe drumurile naționale, județene, comunale și forestiere.

Art. 3. — Circulația și staționarea în spații publice a persoanelor sunt interzise, cu excepția motivelor bine justificate, prevăzute în prezentul ordin, pe baza declarației pe propria răspundere, legitimației de serviciu sau a adeverinței eliberate de angajator.

Art. 4. — Se instituie următoarele măsuri obligatorii pentru toate persoanele care se află permanent sau tranzitează zonele menționate la art. 1 alin. (2):

1. identificarea tuturor persoanelor cu domiciliul, reședința ori adresa declarată în zona menționată la art. 1 alin. (2) și introducerea acestora în bazele de date dedicate;

2. limitarea la maximum a deplasării persoanelor și monitorizarea permanentă a respectării acestei măsuri;

3. în intervalul orar 6,00—22,00, în interiorul zonei menționate la art. 1 alin. (2) se interzice circulația tuturor persoanelor în afara locuinței/gospodăriei, cu următoarele excepții:

a) deplasarea în interes profesional, inclusiv între locuință, gospodărie și locul/locurile de desfășurare a activității profesionale și înapoi;

b) deplasarea pentru asigurarea de bunuri care acoperă necesitățile de bază ale persoanelor și animalelor de companie/domestice, precum și bunuri necesare desfășurării activității profesionale, pentru persoanele cu vârsta peste 65 de ani în intervalul orar 10,00—14,00, iar pentru persoanele cu vârsta sub 65 de ani în intervalele orare 6,00—10,00, respectiv 14,00—20,00;

c) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță;

d) deplasările scurte, în apropierea locuinței/gospodăriei, legate de activitatea fizică individuală a persoanelor (cu excluderea oricăror activități sportive de echipă), precum și pentru nevoile animalelor de companie/domestice;

e) deplasarea în scopul donării de sânge la centrele de transfuzie sanguină;

f) deplasarea în scop umanitar sau de voluntariat;

g) deplasarea pentru realizarea de activități agricole;

h) deplasarea producătorilor agricoli pentru comercializarea de produse agroalimentare;

i) îngrijirea sau administrarea unei proprietăți din altă localitate;

j) participarea la programe sau proceduri în centrele de tratament;

k) pentru achiziția, service-ul, efectuarea ITP sau alte operațiuni de întreținere a vehiculelor;

l) eliberarea de documente necesare pentru obținerea unor drepturi prevăzute de lege;

m) alte motive justificate precum: îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități ori decesul unui membru de familie;

n) participarea la activități religioase;

o) deplasări ale persoanelor care sunt în tranzit sau efectuează călătorii al căror interval orar se suprapune cu perioada interdicției, cum ar fi cele efectuate cu avionul, trenul, autocare sau alte mijloace de transport de persoane, și care pot fi dovedite prin bilet sau orice altă modalitate de achitare a călătoriei;

p) deplasări ale persoanelor pentru administrare de vaccin împotriva SARS-COV-2;

4. în intervalul orar 22,00—6,00, circulația persoanelor în afara locuinței/gospodăriei este permisă numai pentru motivele prevăzute la pct. 3 lit. a), c), m) și o);

5. în/din zona menționată la art. 1 alin. (2) este permisă intrarea/ieșirea pentru:

a) transportul de marfă, indiferent de natura acestuia, al materiilor prime și resurselor necesare desfășurării activităților economice în localitatea carantinată, precum și aprovizionarea populației;

b) persoanele care nu locuiesc în zona carantinată, dar care desfășoară activități economice sau în domeniul apărării, ordinii publice, securității naționale, sanitar, veterinar, situațiilor de urgență, administrației publice locale, asistenței și protecției sociale, judiciar, serviciilor de utilitate publică, agriculturii, alimentației publice, comunicațiilor și transporturilor;

c) persoanele care locuiesc în zona carantinată și desfășoară activitatea profesională în afara zonei carantinate;

d) persoanele care realizează activități agricole sau pentru comercializarea de produse agroalimentare;

e) deplasarea din alte motive justificate, precum îngrijirea/însoțirea copiilor/membrilor de familie, îngrijirea unei/unui rude/afin sau a unei persoane aflate în întreținere, asistența persoanelor vârstnice, bolnave sau cu dizabilități, decesul unui membru de familie;

f) deplasarea pentru asistență medicală care nu poate fi amânată și nici realizată de la distanță;

g) urgențe medicale;

6. pentru verificarea motivului deplasării în interes profesional, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, legitimația de serviciu, adeverința eliberată de angajator sau o declarație pe propria răspundere;

7. pentru verificarea motivului deplasării în interes personal, persoanele sunt obligate să prezinte, la cererea personalului autorităților abilitate, o declarație pe propria răspundere, completată în prealabil;

8. declarația pe propria răspundere trebuie să cuprindă numele și prenumele, data nașterii, adresa locuinței/gospodăriei/locului activității profesionale, motivul deplasării conform celor prevăzute în prezentul articol, data completării și semnătura;

9. se permite tranzitarea localității Seini pentru cetățenii care nu au domiciliul pe raza acesteia, fiind interzisă oprirea/staționarea în localitate;

10. prin grija administrației publice locale și a Inspectoratului de Poliție al Județului Maramureș se vor stabili căile de circulație pentru tranzitarea zonei respective și aducerea la cunoștința populației prin mass-media a acestei măsuri;

11. slujbele religioase cu caracter colectiv se pot oficia în lăcașurile de cult, fără accesul publicului, putând fi transmise în mass-media sau online;

12. slujbele religioase cu caracter privat (botezuri, cununii, înmormântări) se pot oficia în lăcașurile de cult, cu participarea a maximum 16 persoane (număr ce include și persoanele care oficiază slujba religioasă);

13. este permis accesul credincioșilor în lăcașurile de cult pentru rugăciuni cu caracter individual, astfel încât să fie asigurată o suprafață minimă de 4 mp pentru fiecare persoană și o distanță de minimum 2 m între persoane;

14. slujbele religioase care se vor oficia în aer liber se vor desfășura cu menținerea distanței de 1,5 m între persoane;

15. la toate slujbele religioase trebuie respectate regulile de protecție sanitară stabilite prin ordinul comun al ministrului sănătății și al ministrului afacerilor interne, emis în temeiul art. 45 și al art. 71 alin. (2) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare;

16. controlul măsurilor privind limitarea deplasării persoanelor în/din localitatea Seini, județul Maramureș, și asigurarea ordinii publice se vor realiza de către Inspectoratul de Jandarmi Județean „Pintea Viteazul” Maramureș sau Inspectoratul de Poliție al Județului Maramureș, după caz.

Art. 5. — În zona prevăzută la art. 1 alin. (2) se interzic următoarele activități:

1. organizarea de evenimente private (nunți, botezuri, mese festive etc.) în spații închise și deschise;

2. organizarea de evenimente și/sau activități private pentru copii în spații închise, cum ar fi locuri de joacă, spații de tip after-school etc.;

3. activitatea cu publicul a operatorilor economici care desfășoară activități de preparare, comercializare și consum al produselor alimentare și/sau băuturilor alcoolice și nealcoolice, de tipul restaurantelor și cafenelelor, inclusiv al teraselor, în interiorul și exteriorul clădirilor (se pot comercializa produse alimentare în regim catering livrare la domiciliu);

4. activitatea cu publicul a operatorilor economici licențiați în domeniul jocurilor de noroc, indiferent de locațiile amplasate — cu excepția celor care comercializează bilete de tip LOTO, pariuri și lozuri, conform Adresei Institutului Național de Sănătate Publică nr. 19.941/2020 și a Hotărârii Consiliului Național pentru Situații de Urgență nr. 60/2020;

5. activitatea cu publicul a structurilor de primire turistice, cu excepția cazării persoanelor care efectuează deplasări în interes profesional;

6. organizarea și desfășurarea activităților de tipul spectacolelor și/sau concertelor;

7. organizarea și desfășurarea activităților culturale, științifice, artistice sau de divertisment în spații închise sau deschise;

8. toate activitățile și competițiile sportive, individuale sau colective, care se desfășoară în spații închise sau deschise, cu excepția celor profesionale organizate de federațiile de profil.

Art. 6. — (1) Se limitează programul de lucru cu publicul al operatorilor economici din domeniul comercializării de bunuri alimentare și nealimentare până la ora 21,00, cu excepția farmaciilor și a stațiilor de distribuție carburant care vor avea program non-stop și în care personalul de serviciu va deservi clienții la geam.

(2) Se limitează numărul de persoane în incinta magazinelor, cu respectarea normelor de distanțare fizică, cu asigurarea pentru clienți a unei suprafețe de 4 mp (din suprafața utilă a magazinului) și cu păstrarea distanței de 2 m între persoane.

Art. 7. — Operatorii economici publici și privați care desfășoară activități de transport persoane și care tranzitează zona carantınată vor putea efectua opriri în stațiile proprii pentru urcarea sau coborârea călătorilor. Activitatea acestora se va desfășura prin ocuparea a 50% din locurile existente pe scaun în fiecare vehicul și cu respectarea normelor de protecție sanitară stabilite în perioada stării de alertă pentru prevenirea răspândirii SARS-CoV-2, în următoarele condiții:

— administratorii vor dezinfecta mijloacele de transport după fiecare cursă efectuată;

— pasagerii vor purta masca de protecție pe tot parcursul călătoriei;

— numărul de pasageri permis în fiecare mijloc de transport va fi egal cu jumătate din numărul locurilor de pe scaun existente în fiecare mijloc de transport;

— se va respecta circuitul de urcare/coborâre în mijlocul de transport. Accesul pasagerilor se va realiza pe ușa din față, iar coborârea pe ușa din spate.

Art. 8. — Direcția de Sănătate Publică a Județului Maramureș va evalua și prioritiza oportunitatea de testare a persoanelor și va transmite solicitările de sprijin cu materiale sanitare și personal de specialitate către Institutul Național de Sănătate Publică/Ministerul Sănătății.

Art. 9. — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Gheorghe Pop de Băsești” al județului Maramureș asigură transmiterea mesajelor de avertizare prin sistemul RO-ALERT către populația din localitatea carantınată, cu măsurile ce trebuie respectate pe timpul instituirii carantinei.

Art. 10. — Prezentul ordin se va transmite spre aplicare la Centrul Județean de Coordonare și Conducere a Intervenției Maramureș, care va asigura informarea președintelui Comitetului Județean pentru Situații de Urgență Maramureș și a Direcției de Sănătate Publică Maramureș, și spre informare la Institutul Național de Sănătate Publică, Ministerul Sănătății — Direcția generală de asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate publică, Inspectoratul General al Poliției Române și Inspectoratul General al Jandarmeriei Române.

Art. 11. — Prevederile prezentului ordin au aplicabilitate din data de 10.02.2021, ora 12,00, pentru o perioadă de 14 zile, măsurile stabilite în aplicarea acestui ordin urmând a fi raportate până în data de 10.02.2021, ora 18,00, la Centrul Național de Coordonare și Conducere a Intervenției.

Art. 12. — Prezentul ordin se transmite pentru publicare pe site-urile oficiale ale Ministerului Afacerilor Interne, Departamentului pentru Situații de Urgență și Inspectoratului General pentru Situații de Urgență.

Art. 13. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Departamentului pentru Situații de Urgență,

Raed Arafat,
secretar de stat

București, 9 februarie 2021.

Nr. 6.396.

ACTE ALE ORDINULUI ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA

ORDINUL ASISTENȚILOR MEDICALI GENERALIȘTI, MOAȘELOR ȘI ASISTENȚILOR MEDICALI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

pentru completarea Metodologiei de reatestare a competenței profesionale a asistenților medicali generaliști, moașelor și a asistenților medicali, aprobată prin Hotărârea Consiliului național al Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România nr. 32/2009

Având în vedere prevederile art. 18 alin. (2), art. 42¹ și 53 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 53/2014, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 26 alin. (6) din Statutul Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, adoptat în baza Hotărârii Adunării generale naționale a Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România nr. 1/2009, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România emite următoarea hotărâre:

Art. I. — Metodologia de reatestare a competenței profesionale a asistenților medicali generaliști, moașelor și a asistenților medicali, aprobată prin Hotărârea Consiliului național al Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România nr. 32/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 26 ianuarie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— După articolul 7 se introduce un nou articol, articolul 8, cu următorul cuprins:

„Art. 8. — Prevederile prezentei metodologii se aplică și membrilor asociații, respectiv surorilor medicale și oficianților medicali.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România,
Mircea Timofte

București, 8 februarie 2021.
Nr. 3.

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

privind constituirea Comisiei de negociere a Metodologiei privind comunicarea publică a operelor muzicale încorporate în conținutul audiovizual de divertisment general, prin servicii online

În conformitate cu prevederile art. 163 și art. 181 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de Referatul Direcției registre și gestiune colectivă nr. RGII/544 din 4.02.2021, luând în considerare cererea PRO TV — S.R.L., Societatea Română de Televiziune (SRTV) și Antena TV Group — S.A., înregistrată la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor cu nr. RGII/201 din 18.01.2021, în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, cu modificările ulterioare,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se constituie Comisia de negociere a Metodologiei privind comunicarea publică a operelor muzicale încorporate în conținutul audiovizual de divertisment general, prin servicii online, având următoarea componență:

— UCMR-ADA, Asociația pentru Drepturi de Autor a Compozitorilor reprezentând organismul de gestiune colectivă din domeniul operelor muzicale, pe de o parte, și:

— Asociația Română de Comunicații Audiovizuale (ARCA) — structură asociativă reprezentativă a utilizatorilor, la nivel național;

— Netflix International B.V., TELEKOM ROMANIA COMMUNICATIONS — S.A. și PRO TV — S.R.L. — reprezentând utilizatori majori;

— Societatea Română de Televiziune (SRTV) — instituție publică (societate publică de televiziune);

— ANTENA TV GROUP — S.A., DOGAN MEDIA INTERNATIONAL — S.R.L., HBO EUROPE S.R.O., RCS & RDS — S.A., ORANGE ROMANIA — S.A., VODAFONE ROMANIA și S.C. NOVA MEDIA — S.R.L. — entități care au un interes legitim, convocate și desemnate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor în temeiul art. 163 alin. (4) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe de altă parte.

Art. 2. — Comisia constituită potrivit art. 1 are obligația să desfășoare negocierile în conformitate cu dispozițiile art. 164 și art. 165 alin. (2) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe o durată de maximum 60 de zile de la data constituirii comisiei.

Art. 3. — Înțelegerea părților, realizată într-un termen de maximum 60 de zile de la data constituirii comisiei, astfel cum este prevăzut în cuprinsul art. 165 alin. (2) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va consemna într-un protocol care se va depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor spre a fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, în condițiile art. 165 alin. (3) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe site-ul www.orda.ro.

Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,
Mario-Lucian de Mezzo

București, 4 februarie 2021.

Nr. 8.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 14

din 25 mai 2020

Dosar nr. 21/1/2020

Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Leontina Șerban	— judecător la Secția penală
Săndel Lucian Macavei	— judecător la Secția penală
Ana Hermina Iancu	— judecător la Secția penală
Rodica Cosma	— judecător la Secția penală
Anca Mădălina Alexandrescu	— judecător la Secția penală
Simona Cristina Neniță	— judecător la Secția penală
Lavinia Valeria Lefterache	— judecător la Secția penală
Lucia Tatiana Rog	— judecător la Secția penală

vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge sau este suficient ca aceasta să aibă o îmbibație alcoolică, indiferent de gradul de alcoolemie”.

Dezbaterile au avut loc în ședința din data de 28 aprilie 2020, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, domnul procuror Teodor Manea, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a amânat pronunțarea la data de 25 mai 2020, când a pronunțat prezenta decizie.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

Prin Încheierea de ședință din data de 10 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 918/271/2019 al Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori, s-a dispus, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prealabilă în vederea dezlegării de principiu a următoarei chestiuni de drept:

Pe rol se află pronunțarea în cauza având ca obiect sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 918/271/2019, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a chestiunii de drept: „dacă, în condițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal, acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului trebuie să

„dacă, în condițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal, acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge sau este suficient ca aceasta să aibă o îmbibație alcoolică, indiferent de gradul de alcoolemie”.

II. Expunerea succintă a cauzei

La data de 10 decembrie 2019, învestită cu soluționarea apelului declarat de reprezentantul Ministerului Public împotriva sentinței penale pronunțate cu privire la inculpatul intimat A., trimis în judecată sub aspectul acuzației săvârșirii infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui vehicul fără a poseda permis de conducere, prevăzută de art. 335 alin. (1) din Codul penal, și la inculpatul intimat B., pentru comiterea infracțiunii de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus unei persoane aflate sub influența alcoolului, prevăzută de art. 335 alin. (3) teza ultimă din Codul penal, Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a admis cererea formulată de reprezentantul Ministerului Public privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 475 și 476 din Codul de procedură penală, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în sensul „dacă, în condițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal, acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge sau este suficient ca aceasta să aibă o îmbibație alcoolică, indiferent de gradul de alcoolemie”.

În acest sens, Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a constatat că judecătorul de fond a fost de părere că acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge. Atât timp cât cel care conduce autovehiculul nu comite infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (1) sau (2) din Codul penal ori de art. 336 din Codul penal, nu se poate reține comiterea unei fapte tipice de către cel care i-a încredințat vehiculul.

Ministerul Public a apreciat că acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului nu trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, fiind suficient ca aceasta să aibă o îmbibație alcoolică, indiferent de gradul de alcoolemie. S-a mai precizat că textul de incriminare, art. 335 alin. (3) din Codul penal, teza finală, are în vedere o stare de fapt preexistentă, ce constă în aceea că persoana căreia i se încredințează autoturismul trebuie să se afle sub influența alcoolului, fără o altă precizare suplimentară privind nivelul alcoolemiei.

III. Punctul de vedere al completului care a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție

Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori a apreciat sesizarea admisibilă, având în vedere că instanța supremă nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii asupra problemei de drept cu care este sesizată, a fost învestită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, iar lămurirea chestiunii de drept supuse dezbaterii este hotărâtoare asupra soluției pe fond a cauzei.

Chestiunea de drept supusă dezbaterii a fundamentat soluția primei instanțe privind pe inculpatul B. și, în prezent, formează obiectul căii de atac exercitate de către Ministerul Public.

Chestiunea de drept supusă analizei privește o chestiune nouă, care nu a primit o dezlegare jurisprudențială până în prezent, în doctrină și în mediul juridic coexistând puncte de vedere diferite cu privire la interesul incriminării infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal, în sensul că acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului trebuie să vizeze fie o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, fie o persoană care are o îmbibație alcoolică, indiferent de gradul de alcoolemie.

Motivat de împrejurarea că problema de drept ce se cere a fi dezlegată de către Înalta Curte de Casație și Justiție privește chiar obiectul apelului formulat în cauză și de scopul de a evita o incompatibilitate considerată evidentă în situația în care s-ar exprima un punct de vedere în cauză, membrii completului de apel nu și-au spus părerea cu privire la problema de drept supusă analizei.

IV. Punctele de vedere ale procurorului și părții asupra chestiunii de drept supuse dezlegării

Opinia reprezentantului Ministerului Public a fost în sensul că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție este admisibilă, în jurisprudență nefiind identificate soluții de trimitere în judecată în această materie. S-a făcut precizarea că subzistă incertitudini cu privire la înțelesul sintagmei „persoană aflată sub influența alcoolului”.

Opiniile apărătorilor inculpaților au fost în sensul că nu se impune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și, respectiv, că este lăsată la aprecierea instanței cererea Parchetului. În prima opinie s-a apreciat că împrejurarea potrivit căreia nu există jurisprudență în această materie nu constituie un motiv pentru admisibilitatea unei cereri privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în condițiile în care dispozițiile art. 335 alin. (3) teza ultimă din Codul penal sunt clare și neechivoce, detaliindu-se ce înseamnă ca o persoană să fie sub influența băuturilor alcoolice, respectiv se face referire la faptul că este vorba despre o persoană care are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.

V. Dispoziții legale incidente

Art. 335 din Codul penal — Conducerea unui vehicul fără permis de conducere:

„(1) Conducerea pe drumurile publice a unui autovehicul ori a unui tramvai de către o persoană care nu posedă permis de conducere se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(2) Conducerea pe drumurile publice a unui vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere de către o persoană al cărei permis de conducere este necorespunzător categoriei sau subcategoriei din care face parte vehiculul respectiv ori al cărei permis i-a fost retras sau anulat ori căreia exercitarea dreptului de a conduce i-a fost suspendată sau care nu are dreptul de a conduce autovehicule în România se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(3) Cu aceeași pedeapsă se sancționează și persoana care încredințează un vehicul pentru care legea prevede obligativitatea deținerii permisului de conducere pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știe că se află în una dintre situațiile prevăzute în alin. (1) sau

alin. (2) sau sub influența alcoolului ori a unor substanțe psihoactive.”

VI. Jurisprudența Curții Constituționale

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 564 din 18 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 28 ianuarie 2019, Curtea Constituțională a reținut că denumirea marginală a articolului 336 din Codul penal este „Conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe”, legiuitorul folosind în acest caz sintagma „influența alcoolului”. Plecând de la aceste premise, Curtea a mai reținut că, potrivit art. 47 alin. (5) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, „La coduri și la legi de mare întindere, articolele vor fi prevăzute cu denumiri marginale, exprimând sintetic obiectul lor; acestea nu au semnificație proprie în conținutul reglementării”. Cu alte cuvinte, denumirea marginală a unui articol este folosită de către legiuitor în scopul unei mai bune sistematizări a actului normativ respectiv, aceasta neproducând efecte juridice.

Astfel, Curtea a constatat că nu se poate face o eventuală corelație între sintagma „sub influența băuturilor alcoolice”, din cuprinsul art. 196 alin. (1) din Codul penal, și sintagma „sub influența alcoolului”, conținută în denumirea marginală a art. 336 din același act normativ.

În al treilea rând, Curtea a arătat că sintagmele „sub influența băuturilor alcoolice” și „îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge” sunt utilizate de către legiuitor în conținutul mai multor acte normative.

Astfel, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea nr. 191/2003 privind infracțiunile la regimul transportului naval, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 16 mai 2003, „*Exercitarea atribuțiilor de serviciu sub influența băuturilor alcoolice sau a altor substanțe interzise de autoritatea de reglementare constituie infracțiune și se pedepsește cu amendă*”. Totodată, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, „*Este considerată sub influența băuturilor alcoolice persoana care are o îmbibație alcoolică în sânge de până la 0,80 g/l alcool pur în sânge*”.

De asemenea, potrivit art. 93 alin. (1) lit. j) din Codul aerian civil, „*Constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii, să constituie infracțiuni, următoarele fapte: (...) efectuarea serviciului de către personalul aeronautic civil sub influența băuturilor alcoolice sau a altor substanțe interzise de autoritatea de reglementare. Se consideră sub influența băuturilor alcoolice personalul care are o îmbibație alcoolică în sânge de până la 0,8‰*”.

Din analiza celor două dispoziții reținem că sintagmele „sub influența băuturilor alcoolice” și „îmbibație alcoolică în sânge de până la 0,8 g/l” sunt utilizate de legiuitor în corelație atât în definirea infracțiunii [art. 4 alin. (1) din Legea nr. 191/2003], cât și în definirea contravenției [art. 93 alin. (1) lit. j) din Codul aerian civil].

Cu alte cuvinte, aflarea unei persoane sub influența băuturilor alcoolice nu presupune, în mod necesar și exclusiv, existența unei alcoolemii mai mari de 0,8 g/l. Astfel, influența băuturilor alcoolice se poate manifesta atât în ceea ce privește îmbibația alcoolică de până la 0,8 g/l, cât și la cea de peste 0,8 g/l.

În ceea ce privește dispozițiile criticate, Curtea a mai arătat că legiuitorul nu a precizat dacă în cazul săvârșirii infracțiunii de vătămare corporală din culpă trebuie să se constate existența unei alcoolemii mai mari de 0,8 g/l.

În acest context, se observă că, potrivit principiului *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, atunci când legiuitorul nu face el singur distincția între anumite elemente avute în vedere în momentul legiferării, interpretul nu poate realiza această distincție (în același sens, Decizia nr. 355 din 4 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2007; Decizia nr. 305 din 12 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 29 iunie 2016). Principiul anterior menționat este aplicabil indiferent de caracterul normei supuse interpretării sau de materia în care aceasta a fost adoptată. În acest sens, în practica judiciară s-a reținut că „acolo unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă (...), chiar dacă este în discuție o zonă normativă specială (...). Astfel (...), formulării generale a textului îi corespunde o aplicare în aceeași măsură generală, neputând fi introduse distincții dacă legea nu le încorporează” (Decizia nr. 10 din 18 iunie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 19 iulie 2012). Din examinarea dispozițiilor art. 196 alin. (1) teza I din Codul penal reiese că legiuitorul a înțeles să incrimineze fapta prevăzută în art. 193 alin. (2) din Codul penal săvârșită din culpă de către o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice fără a face vreo referire la o limită a îmbibației alcoolice.

Din această perspectivă, Curtea a constatat că atât timp cât legiuitorul nu a prevăzut vreo distincție în cuprinsul art. 196 alin. (1) din Codul penal, nici interpretul nu poate realiza această distincție, în sensul coroborării acestor dispoziții cu cele ale art. 336 din același act normativ.

Mai mult, Curtea a reținut că infracțiunile prevăzute în dispozițiile art. 196 alin. (1) din Codul penal și art. 336 alin. (1) din același act normativ au un obiect juridic diferit. Astfel, în timp ce, în cazul infracțiunii de vătămare corporală din culpă prevăzute de art. 196 alin. (1) din Codul penal, obiectul juridic constă în relațiile sociale referitoare la dreptul persoanei la integritate corporală și sănătate, în ipoteza infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (1) din Codul penal, obiectul juridic special este reprezentat de relațiile sociale referitoare la protecția siguranței circulației pe drumurile publice, ale căror existență și desfășurare normale sunt condiționate de interzicerea conducerii vehiculului sub influența băuturilor alcoolice peste o anumită limită sau sub influența unor substanțe psihoactive.

Curtea a constatat că dispozițiile art. 336 alin. (1) din Codul penal sunt aplicabile numai în ipoteza conducerii vehiculelor pe drumurile publice, în timp ce norma de incriminare cuprinsă în art. 196 alin. (1) teza I din Codul penal nu este limitată la vătămarile corporale produse prin accidente de circulație ale conducătorilor de vehicule pe drumurile publice.

VII. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

Prin Decizia nr. 8 din 23 mai 2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 28 iunie 2018, s-a stabilit că: „*În interpretarea dispozițiilor art. 196 alin. (1) teza I din Codul penal, care incriminează fapta prevăzută în art. 193 alin. (2) din Codul penal săvârșită din culpă de către o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice, existența infracțiunii de vătămare corporală din culpă nu este condiționată de o anumită limită a îmbibației alcoolice.*”

VIII. Opiniile instanțelor judecătorești

Au comunicat puncte de vedere asupra problemei de drept în discuție curțile de apel Alba Iulia, Bacău, Brașov, București, Cluj, Galați, Iași, Pitești, Ploiești, Oradea, Suceava, Târgu Mureș și Timișoara.

În urma consultării judecătorilor instanțelor menționate s-au exprimat două opinii:

1. La nivelul *Secției I penale din cadrul Curții de Apel București*, în majoritate, s-a opinat în sensul că elementul de tipicitate al infracțiunii incriminate de art. 335 alin. (3) din Codul penal presupune că acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l pur în sânge.

Opinia majoritară a judecătorilor din cadrul *Secției penale și pentru cauze cu minori a Curții de Apel Galați*, opinia unanimă a judecătorilor *Secției penale și pentru cauze cu minori și de familie din cadrul curților de apel Târgu Mureș și Pitești*, opinia majoritară a *Secției penale și pentru cauze cu minori a Curții de Apel Iași*, a *Judecătoriei Șimleu Silvaniei*, a unei părți dintre judecătorii *Secției penale și pentru cauze cu minori a Curții de Apel Oradea*, a *judecătorilor Onești, Reșița, Lugoj, Pătărlagele și Buzău*, a *Tribunalului Timiș* și a unei părți dintre judecătorii *Judecătoriei Caransebeș* a fost exprimată în același sens.

2. Opinia majoritară exprimată de judecătorii din cadrul *Curții de Apel Suceava și Judecătoriei Brăila* este în sensul că acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului nu trebuie să vizeze o persoană care are o îmbibație alcoolică peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, ci este suficient ca aceasta să aibă o îmbibație alcoolică, indiferent de gradul de alcoolemie.

Curtea de Apel Alba Iulia nu a exprimat o opinie, însă a înaintat copia Sentinței penale nr. 352 din 12 iunie 2019 pronunțate de Judecătoria Alba Iulia, din care rezultă punctul de vedere exprimat anterior.

În cadrul *Secției a II-a penale a Curții de Apel București*, opinia majoritară a fost în același sens, fiind invocate următoarele argumente: gravitatea faptei; absența unei distincții în cuprinsul textului incriminator și Decizia nr. 8/2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală cu privire la interpretarea sintagmei „sub influența băuturilor alcoolice”.

În urma consultării judecătorilor din cadrul *Secției penale și de minori a Curții de Apel Cluj* nu s-a exprimat o opinie, dar s-au înaintat xerocopiile de pe deciziile penale nr. 1.269/A din 22 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 1.644/309/2014, și nr. 394/A din 14 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 1.114/309/2015.

În urma consultării magistraților *Secției penale a Curții de Apel Brașov*, în unanimitate, s-a apreciat că, pentru a reține dispozițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal, nu interesează valoarea alcoolemiei persoanei căreia îi este încredințat autoturismul spre a fi condus pe drumurile publice, atât timp cât este probat că cel care a încredințat autovehiculul cunoștea starea de ebrietate a conducătorului auto, respectiv că acesta se afla „sub influența alcoolului”.

În același sens au apreciat că trebuie interpretate dispozițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal și următoarele instanțe: *curțile de apel Oradea, Bacău, Timișoara și Ploiești*, tribunalele Iași, Bacău (în majoritate) și Caraș-Severin, *judecătoriile Bistrița,*

Baia Mare, Carei, Negrești-Oaș, Hârlău, Roman, Târgoviște și Vaslui.

Judecătoria Dej a precizat că are argumente în favoarea ambelor soluții.

IX. Opinia Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat sesizarea admisibilă, întrucât solicitarea aparține unei instanțe învestite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, chestiunea de drept ce face obiectul sesizării vizează un element de care depinde soluționarea în fond a cauzei, asupra căreia instanța supremă nu s-a pronunțat anterior printr-o hotărâre prealabilă sau recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Referitor la fondul chestiunii prealabile, reprezentantul Ministerului Public a menționat că sunt pe deplin valabile considerentele inserate în Decizia nr. 8/2018 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală. Sintagma utilizată de legiuitor în textul art. 335 alin. (3) din Codul penal este: „*sub influența alcoolului ori a unor substanțe psihoactive*”, formulare de la care nu se poate trage concluzia că se face referire strict la condițiile de incriminare cuprinse în art. 336 din Codul penal, deoarece denumirea marginală a normei nu este cea utilizată în cuprinsul art. 335 alin. (3) din Codul penal, ci „*Conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe*”, iar în textul art. 336 alin. (1) din Codul penal legiuitorul face vorbire despre „*Conducerea (...) de către o persoană care (...) are o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge*”, și nu despre o persoană care se află sub influența alcoolului.

În acest context, nu există niciun temei, nici măcar terminologic, care să conducă la concluzia că incidența infracțiunii prevăzute de art. 335 alin. (3) din Codul penal, prin care este sancționat cel care încredințează un vehicul, este condiționată de pragul impus la art. 336 alin. (1) din Codul penal, pentru fapta persoanei care conduce vehiculul pe drumurile publice.

În consecință, în temeiul art. 475—477 din Codul de procedură penală, s-a solicitat Înaltei Curți de Casație și Justiție să dea următoarea dezlegare chestiunii de drept cu judecata căreia a fost investită: „*În condițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal, acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice trebuie să vizeze o persoană despre care autorul știa că se află sub influența alcoolului, indiferent de gradul de alcoolemie al acesteia*”.

X. Punctul de vedere exprimat de Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție a fost în sensul că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este *inadmisibilă*, întrucât Înalta Curte de Casație și Justiție a statuat printr-o hotărâre prealabilă asupra chestiunii de drept ridicate de către instanța de trimitere, în accepțiunea conferită acestei condiții de admisibilitate în jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, referitoare la dispozițiile art. 475 din Codul de procedură penală.

XI. Punctul de vedere al specialiștilor cu privire la problema de drept supusă dezlegării

În conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală raportat la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, a fost solicitată opinia scrisă a unor specialiști recunoscuți cu privire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării.

Universitatea de Vest din Timișoara, Facultatea de Drept, Centrul de Cercetări în Științe Penale a dat curs solicitării, apreciind că sesizarea Curții de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori se impune a fi respinsă ca inadmisibilă, dat fiind faptul că lipsa de previzibilitate a normei constatată de către instanța de apel poate fi tranșată doar de către Curtea Constituțională, printr-o eventuală constatare a neconstituționalității dispozițiilor legale cuprinse în art. 335 alin. (3) din Codul penal.

Pe fondul sesizării, s-a opinat în sensul că acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.

A fost înaintată la dosar și opinia domnului profesor universitar doctor din cadrul Departamentului de Drept penal al Facultății de Drept a Universității din București, Valerian Cioclei, care a concluzionat în sensul că infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (3) teza finală din Codul penal există numai în ipoteza în care persoana căreia i se încredințează vehiculul „are o îmbibație alcoolică de peste 0,8 g/l alcool pur în sânge”, așa cum prevede art. 336 alin. (1) din Codul penal.

XII. Jurisprudența C.E.D.O.

În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului nu au fost identificate decizii relevante asupra problemei de drept analizate.

XIII. Opinia judecătorului-raportor

Opinia judecătorului-raportor a fost în sensul admiterii sesizării formulate de Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 918/271/2019 și *statuării că, în interpretarea dispozițiilor art. 335 alin. (3) din Codul penal, care incriminează fapta unei persoane de a încredința un vehicul pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, existența infracțiunii nu este condiționată de o anumită limită a îmbibației alcoolice.*

XIV. Înalta Curte de Casație și Justiție

XIV.1. Cu privire la admisibilitatea sesizării

Reglementând condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, legiuitorul a stabilit în art. 475 din Codul de procedură penală posibilitatea curților de apel sau a tribunalelor, investite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, care constată, în cursul judecării, existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și asupra căreia instanța supremă nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, să sesizeze Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu respectivei probleme de drept.

Față de cele arătate rezultă că, pentru a fi admisibilă sesizarea în baza dispozițiilor art. 475 din Codul de procedură penală, trebuie îndeplinite cumulativ mai multe cerințe, respectiv existența unei cauze aflate în curs de judecată în ultimul grad de jurisdicție pe rolul uneia dintre instanțele prevăzute expres de articolul anterior menționat, soluționarea pe fond a acelei cauze să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării, iar problema de drept să nu fi fost încă dezlegată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mecanismele legale ce asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești sau să nu facă în prezent obiectul unui recurs în interesul legii.

Or, în speță, se constată că este îndeplinită condiția privind existența unei cauze pendinte aflate în curs de judecată în ultimă instanță, Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori fiind investită, în Dosarul nr. 918/271/2019, cu soluționarea apelului declarat de Ministerul Public.

De asemenea, rezolvarea dată chestiunii de drept ce face obiectul trimiterii preliminare este susceptibilă a avea consecințe juridice directe asupra modului de soluționare a fondului cauzei. Deopotrivă, problema de drept nu a fost dezlegată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mecanismele legale ce asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești și nu face, în prezent, obiectul unui recurs în interesul legii.

Prin urmare, în cauză sunt îndeplinite cumulativ condițiile prevăzute de lege privind sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept privind interpretarea dispozițiilor art. 335 alin. (3) din Codul penal.

XIV.2. Privitor la fondul chestiunii de drept

Prealabil, trebuie subliniat că problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări o constituie chestiunea dacă sintagma „sub influența alcoolului”, folosită de legiuitor în cuprinsul art. 335 alin. (3) din Codul penal, este echivalentă cu sintagma „sub influența băuturilor alcoolice”, cuprinsă în dispozițiile art. 196 alin. (1) din Codul penal ori trebuie să ne raportăm în stabilirea înțelesului acesteia la aceea din cuprinsul art. 336 din Codul penal, respectiv „sub influența alcoolului”.

Completul investit consideră că sintagmele „sub influența băuturilor alcoolice”, utilizată în dispozițiile art. 196 alin. (1) din Codul penal, și „sub influența alcoolului”, utilizată în art. 335 alin. (3) din Codul penal (ce face obiectul prezentei sesizări), nu sunt echivalente.

Pentru a ajunge la această concluzie, trebuie avut în vedere că cele două infracțiuni au un obiect juridic diferit. Astfel, în timp ce, în cazul infracțiunii de vătămare corporală din culpă prevăzute de art. 196 alin. (1) din Codul penal, obiectul juridic constă în relațiile sociale referitoare la dreptul persoanei la integritate corporală și sănătate, în ipoteza infracțiunii prevăzute de art. 336 alin. (1) din Codul penal, obiectul juridic special este reprezentat de relațiile sociale referitoare la protecția siguranței circulației pe drumurile publice, ale căror existență și desfășurare normale sunt condiționate de interzicerea conducerii vehiculului sub influența băuturilor alcoolice peste o anumită limită sau sub influența unor substanțe psihoactive.

Pe de altă parte, aflarea unei persoane sub influența băuturilor alcoolice nu presupune, în mod necesar și exclusiv, ca aceasta să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge, această valoare putând fi chiar mai mică. De altfel, prin Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul competent pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în materie penală nr. 8/2018 s-a statuat că, în interpretarea dispozițiilor art. 196 alin. (1) teza I din Codul penal, care incriminează fapta prevăzută în art. 193 alin. (2) din Codul penal săvârșită din culpă de către o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice, existența infracțiunii de vătămare corporală din culpă nu este condiționată de o anumită limită a îmbibației alcoolice.

Totodată, prin Decizia nr. 564/2018, Curtea Constituțională, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 196 alin. (1) din Codul penal, a reținut că aflarea unei persoane sub influența băuturilor alcoolice nu presupune, în mod necesar și exclusiv, existența unei alcoolemii mai mari de 0,80 g/l. Astfel, influența băuturilor alcoolice se poate manifesta

atât în ceea ce privește îmbibația alcoolică de până la 0,80 g/l, cât și la cea de peste 0,80 g/l.

De asemenea, a reținut că, în ceea ce privește dispozițiile criticate, legiuitorul nu a precizat dacă în cazul săvârșirii infracțiunii de vătămare corporală din culpă trebuie să se constate existența unei alcoolemii mai mari de 0,80 g/l.

În acest context, s-a constatat că, potrivit principiului *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, atunci când legiuitorul nu face el singur distincția între anumite elemente avute în vedere în momentul legiferării, interpretul nu poate realiza această distincție (în același sens, Decizia nr. 355 din 4 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 11 mai 2007; Decizia nr. 305 din 12 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 485 din 29 iunie 2016). Principiul anterior menționat este aplicabil indiferent de caracterul normei supuse interpretării sau de materia în care aceasta a fost adoptată. În acest sens, în practica judiciară s-a reținut că „acolo unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să distingă (...), chiar dacă este în discuție o zonă normativă specială (...). Astfel (...), formulării generale a textului îi corespunde o aplicare în aceeași măsură generală, neputând fi introduse distincții dacă legea nu le încorporează.” (Decizia nr. 10 din 18 iunie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 495 din 19 iulie 2012). Din examinarea dispozițiilor art. 196 alin. (1) teza I din Codul penal reiese că legiuitorul a înțeles să incrimineze fapta prevăzută în art. 193 alin. (2) din Codul penal săvârșită din culpă de către o persoană aflată sub influența băuturilor alcoolice fără a face vreo referire la o limită a îmbibației alcoolice.

Din această perspectivă, Curtea Constituțională a constatat, prin decizia menționată mai sus, că atât timp cât legiuitorul nu a prevăzut vreo distincție în cuprinsul art. 196 alin. (1) din Codul penal, nici interpretul nu poate realiza această distincție, în sensul coroborării acestor dispoziții cu cele ale art. 336 din același cod.

În esență, Curtea Constituțională a constatat că denumirea marginală a articolului 336 din Codul penal este „Conducerea unui vehicul sub influența alcoolului sau a altor substanțe”, legiuitorul folosind în acest caz sintagma „influența alcoolului”. Totodată, a reținut că, potrivit art. 47 alin. (5) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, „La coduri și la legi de mare întindere, articolele vor fi prevăzute cu denumiri marginale, exprimând sintetic obiectul lor; acestea nu au semnificație proprie în conținutul reglementării”. Cu alte cuvinte, denumirea marginală a unui articol este folosită de către legiuitor în scopul

unei mai bune sistematizări a actului normativ respectiv, aceasta neproducând efecte juridice.

Astfel, Curtea a concluzionat că nu se poate face o eventuală corelație între sintagma „sub influența băuturilor alcoolice”, din cuprinsul art. 196 alin. (1) din Codul penal și sintagma „sub influența alcoolului”, conținută în denumirea marginală a art. 336 din același act normativ.

Un alt argument reținut este acela că dispozițiile art. 336 alin. (1) din Codul penal sunt aplicabile numai în ipoteza conducerii vehiculelor pe drumurile publice, în timp ce norma de incriminare cuprinsă în art. 196 alin. (1) teza I din Codul penal nu este limitată la vătămarile corporale produse prin accidente de circulație ale conducătorilor de vehicule pe drumurile publice.

În plus, trebuie subliniat și că în art. 196 din Codul penal legiuitorul folosește expresia „sub influența băuturilor alcoolice”, în timp ce în art. 335 din Codul penal, ca și în art. 336 din Codul penal, legiuitorul folosește expresia „sub influența alcoolului”. Aceste expresii, care nu sunt identice, nu sunt folosite întâmplător. În dispozițiile art. 196 din Codul penal, legiuitorul preia expresia care se referă la fapta ce constituie contravenție, nu pe cea care se referă la infracțiune. În acest sens, este de observat că în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, contravenția prevăzută la art. 102 alin. (3) lit. a) se referă la: „conducerea sub influența băuturilor alcoolice, dacă fapta nu constituie, potrivit legii, infracțiune”. Astfel, rezultă că atunci când folosește expresia sub influența băuturilor alcoolice, legiuitorul se referă la fapta ce constituie contravenție (o îmbibație alcoolică sub 0,80 g/l alcool pur), iar atunci când folosește expresia „sub influența alcoolului” se referă la fapta ce constituie infracțiune (o îmbibație alcoolică de peste 0,8 g/l alcool pur în sânge).

Prin urmare, sintagma „sub influența alcoolului” folosită de legiuitor în art. 335 alin. (3) teza finală din Codul penal face trimitere la infracțiunea prevăzută de art. 336 din Codul penal, respectiv la condiția ca îmbibația alcoolică a conducătorului auto să depășească 0,8 g/l alcool pur în sânge.

În final, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent pentru dezlegarea unor chestiuni drept în materie penală mai reține că, în situația în care s-ar considera că săvârșește infracțiunea prevăzută de art. 335 alin. (3) din Codul penal, cel care încredințează un vehicul unei persoane care se află sub influența băuturilor alcoolice, indiferent de valoarea alcoolemiei persoanei care conduce vehiculul, s-ar putea ajunge la situația absurdă ca cel care conduce vehiculul să nu răspundă penal, fapta săvârșită nefiind infracțiune (în situația în care valoarea alcoolemiei se situa sub limita de 0,80 g/l), iar cel care a încredințat vehiculul să răspundă penal.

Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 477 din Codul de procedură penală, va admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 918/271/2019, urmând a stabili că, în interpretarea dispozițiilor art. 335 alin. (3) din Codul penal, care incriminează fapta unei persoane de a încredința un vehicul pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea formulată de Curtea de Apel Oradea — Secția penală și pentru cauze cu minori în Dosarul nr. 918/271/2019, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „dacă,

în condițiile art. 335 alin. (3) din Codul penal, acțiunea de încredințare a unui vehicul pentru a fi condus pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge sau este suficient ca aceasta să aibă o îmbibație alcoolică, indiferent de gradul de alcoolemie”.

Stabilește că, în interpretarea dispozițiilor art. 335 alin. (3) din Codul penal, care incriminează fapta unei persoane de a încredința un vehicul pentru conducerea pe drumurile publice unei persoane despre care știa că se află sub influența alcoolului, acestea trebuie să vizeze o persoană care să aibă o îmbibație alcoolică de peste 0,80 g/l alcool pur în sânge.

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 25 mai 2020.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE
ȘI JUSTIȚIE
judecător **DANIEL GRĂDINARU**

Magistrat-asistent,
Monica Eugenia Ungureanu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

